

MICHAEL JORDAN

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ
ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ

DAVID H. LEWIS

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

MICHAEL JORDAN

ΣΕΙΡΑ: ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Michael Jordan**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Michael Jordan – Life lessons from a legend

Από τις Εκδόσεις Castle Point Publishing, ΗΠΑ 2022

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: David H. Lewis

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έρρικα Πάλλη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ελένη Γεωργοστάθη

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Gilang Bogy

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Katie Jennings Campbell

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© St. Martin's Press, 2022

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2023

Πρώτη έκδοση: Ιανουάριος 2023

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-4822-0

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-4823-7

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

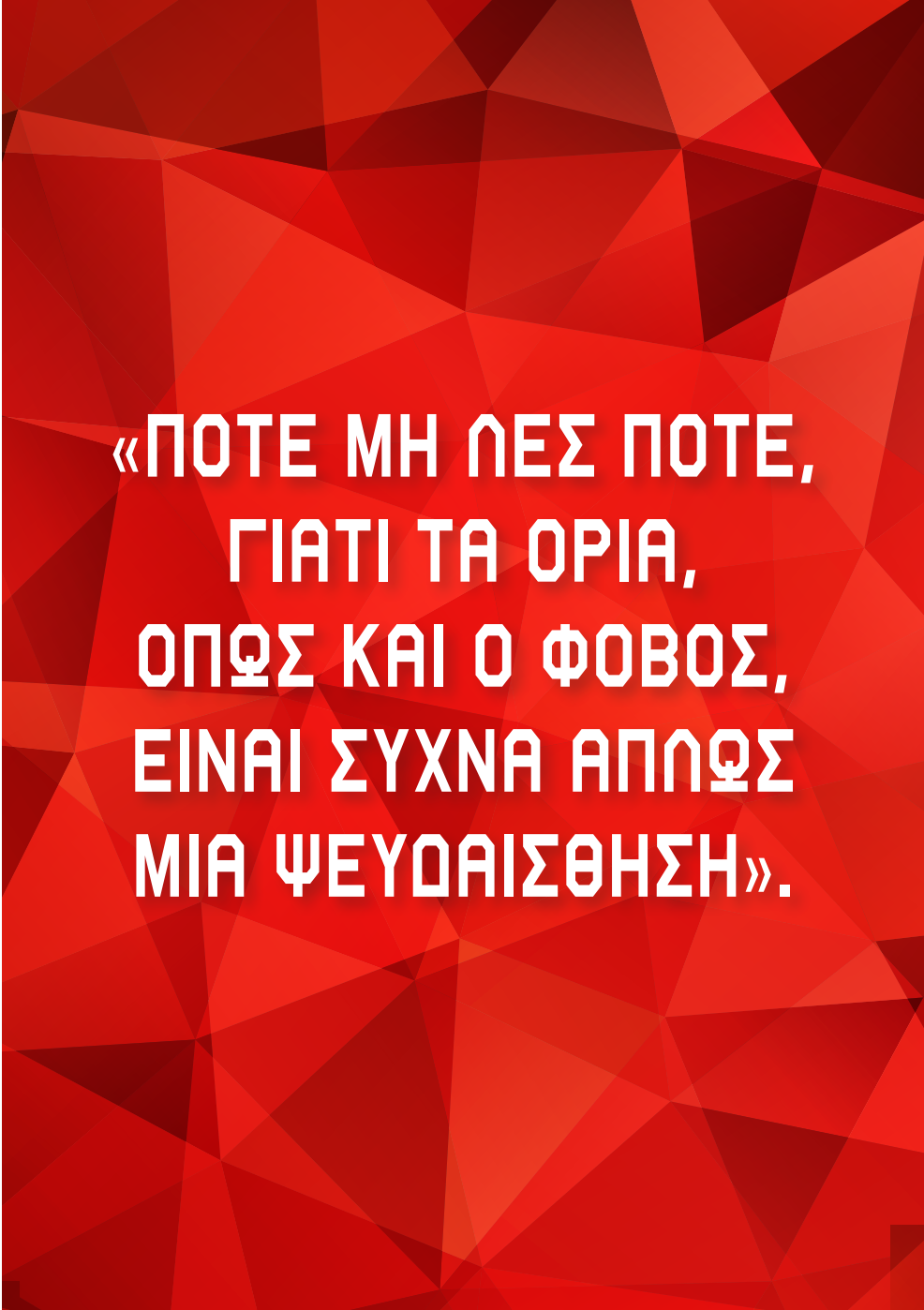
DAVID H. LEWIS

**MICHAEL
JORDAN**

**ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ
ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ**

*Στη μαμά, στον μπαμπά,
στην αδελφή μου, στην Bella και
στις αγάπες της ζωής μου, Ezra και Sebastian.
Με τις ασίστ των David A., Helaine και Aimee.
– D.H.L.*

**«ΠΟΤΕ ΜΗ ΛΕΣ ΠΟΤΕ,
ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΟΡΙΑ,
ΟΠΩΣ ΚΑΙ Ο ΦΟΒΟΣ,
ΕΙΝΑΙ ΣΥΧΝΑ ΑΠΛΩΣ
ΜΙΑ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ».**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	13	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1		Μια φορά πρωταθλητής, πάντα πρωταθλητής.....	85
Μείνε άγριος.....	17	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2		Ενίσχυσε τους δεσμούς σου	99
Γίνε ηγέτης.....	27	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3		Να κοιτάς μπροστά.....	113
Κάνε σήμα κατατεθέν σου το μεγαλείο	39	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4		Άνοιξε νέες πόρτες	127
Πίστεψε στη σκληρή δουλειά	53	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5		Άφησε παρακαταθήκη.....	135
Υπό πίεση, συμπεριφέρσου με χάρη	69	ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ.....	143
		ΠΗΓΕΣ	145

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο γήπεδο ήταν μια ασταμάτητη δύναμη. Ο μέσος όρος των 30,1 πόντων ανά παιχνίδι επισκίασε κάθε παίκτη πριν από αυτόν και όλους όσοι ακολούθησαν. Πηδούσε τόσο ψηλά όταν κάρφωνε ώστε χτυπούσε το κεφάλι του στη στεφάνη. Κατέρριπτε ρεκόρ στο NBA σαν να ήταν άλλη μια μέρα στο γραφείο. Στο μπάσκετ κανένας στον κόσμο δεν μπορούσε να συγκριθεί μαζί του. Ο Μάικλ Τζέφρι Τζόρνταν (ή αλλιώς MJ, GOAT, Air Jordan, Mike, His Airness) είναι ένας από τους πιο ταλαντούχους και αγαπητούς αθλητές της εποχής μας.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ⚡ Στη διάρκεια της καριέρας του, ο Μάικλ Τζόρνταν σημείωσε 40 πόντους σε 165 αγώνες, 50 πόντους σε 32 αγώνες και 60 πόντους σε 5 αγώνες.

Ήταν θανατηφόρος στην επίθεση αλλά και κυρίαρχος στην άμυνα, πρώτος στα κλεψίματα επί τρεις διαφορετικές σεζόν και τιμήθηκε με το βραβείο του Αμυντικού της Χρονιάς το 1988. Ανακηρύχθηκε MVP All-Star τρεις φορές.

Εκτός γηπέδων, η απήχησή του ως διασημότητας και το επιχειρηματικό δαιμόνιό του επέβαλαν τάσεις στη μόδα, με αποτέλεσμα να πουλήσει περισσότερα προϊόντα απ' όσα θα πίστευε ποτέ κανείς ότι είναι δυνατό, από τα διαχρονικά δημοφιλή παπούτσια Nike Air Jordan μέχρι τα φαρδιά σορτς που ακόμα και σήμερα φοράνε οι παίκτες (ο Μάικλ ήθελε κάτω από το σορτς των Σικάγο Μπουλς να φοράει το σορτς του Πανεπιστημίου Νορθ Καρολάινα), μέχρι το σλόγκαν «Be Like Mike», που επί δεκαετίες είναι σήμα κατατεθέν του Gatorade. Ήταν ένας από τους πρώτους αθλητές που πρωταγωνίστησαν σε διαφημιστικά σποτ, τα οποία του απέφεραν τεράστια έσοδα. Σήμερα εξακολουθεί να βγάζει δισεκατομμύρια δολάρια από συμφωνίες, περισσό-

τερα από οποιονδήποτε άλλο σύγχρονό του αθλητή.

Παρόλο που ο Μάικλ είχε σχεδόν υπεράνθρωπες δυνατότητες ως παίκτης, ήταν και είναι τόσο ανθρώπινος όσο όλοι μας, και αυτό είναι που κάνει την ιστορία του συναρπαστική. Τον είδαμε να ξεσπάει σε κλάματα όταν κατέκτησε επιτέλους τον πρώτο τίτλο του. Πάλεψε με αποφάσεις που άλλαξαν τη ζωή του, βασανίστηκε μέχρι να αποφασίσει πότε θα αποσυρθεί από την ενεργό δράση και είχε τη γενναιότητα να διακόψει το μπάσκετ για να δοκιμάσει τις δυνάμεις του στο μπέιζμπολ. Ήταν πάντα αθλητής υψηλών προδιαγραφών και αναγκάστηκε να υπερασπιστεί όλα τα λάθη του, συμπεριλαμβανομένων των τολμηρών επιλογών στην καριέρα του, του μαχητικού στιλ του και της αδυναμίας του στον τζόγο. Δέχτηκε ταυτόχρονα και επανειλημμένως κριτική και επαιίνους, αλλά κατάφερε να κυριαρχήσει ως ηγέτης και ίνδαλμα.

Ενώ άλλοι παίκτες μπορεί να υπέφεραν από τα λάθη τους, αυτός χρησιμοποιούσε κάθε αποτυχία ως πηγή έμπνευσης προκειμένου να πιέσει περισσότερο τον εαυτό του. Έχασε από τους Ντιτρόιτ Πίστονς – και εκμεταλλεύτηκε τον εκνευρισμό του για να σταματήσει το σερί των νικών τους. Δεν είχε κατακτήσει κάποιο πρωτάθλημα επί χρόνια – και κέρδισε έξι συνεχόμενα. Δεν είχε σταθερό τζαμπ σουτ – κι έτσι εξέλιξε ένα fadeaway τζαμπ σουτ με περιστροφή που κανείς δεν μπορούσε να σταματήσει. Μετέτρεψε την απογοήτευση σε αυτοβελτίωση:

«Έχω χάσει περισσότερα από 9.000 σουτ στην καριέρα μου και σχεδόν 300 αγώνες. Μου εμπιστεύτηκαν 26 φορές το τελευταίο νικητήριο σουτ και το έχασα. Είχα αποτυχίες στη ζωή μου ξανά και ξανά. Και γι' αυτό πέτυχα».

Οπωσδήποτε είναι περίπλοκη προσωπικότητα. Συμπαίκτες και αντίπαλοι τον έχουν αποκαλέσει εγωιστή, μανιακό, αδίστακτο. Το εμμονικό πάθος του για τη νίκη με κάθε τίμημα αντιμετώπιστηκε αρνητικά. Ήταν διαβόητος για τις βρισιές του. Σνόμπαρα την κριτική σε όλη τη διάρκεια της καριέρας του και περιφρουρούσε με πάθος την κληρονομιά του. Αλλά αυτά τα ίδια χαρακτηριστικά τον έκαναν νικητή.

Ίσως να μην μπορούμε να κάνουμε άλλα 1,2 μέτρα. Ή να «πετάξουμε» έτσι ώστε το κεφάλι μας να ξεπερνάει τη στεφάνη κατά 2,5 εκατοστά. Και σε καμία περίπτωση δε θα μπορούσαμε να βάλουμε 32,292 πόντους στο NBA. Αλλά μπορούμε να μάθουμε τι χρειάζεται για να γίνεις ηγέτης και πρωταθλητής από τον άνθρωπο που τα έκανε όλα αυτά και πολλά άλλα. Μπορούμε να πάρουμε μαθήματα από τον τρόπο που ο Μάικλ προσέγγιζε το παιχνίδι, από το αδιάκοπο εργασιακό ήθος του και από τον τρόπο που διαχειριζόταν προπονητές και συμπαίκτες.

Γιατί λοιπόν θα μιλάμε για τον Μάικλ Τζόρνταν για δεκαετίες, ακόμα και αιώνες; Διότι αυτό που έκανε στο γήπεδο ήταν εξωπραγματικό. Αυτό που μας έδειξε μας εμπνέει. Αυτό που μας διδάσκει ξεπερνά τα όρια του χρόνου.

Τα θεαματικά καρφώματά του, τα σουτ του την κρίσιμη στιγμή και η άγρια αποφασιστικότητά του θα ζουν για πάντα. Όταν είσαι τόσο καλός αντίπαλος, τόσο αλησμόνητος παίκτης και ένας άνθρωπος που δημιουργεί τάσεις στη μόδα, δεν εξαφανίζεσαι ποτέ. Συνεχίζεις να υπάρχουν ως θρύλος και η ζωή σου γίνεται πολύτιμη συλλογή από μαθήματα.

ΜΕΙΝΕ ΑΓΡΙΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Δεν υπάρχει τίποτε κοινότοπο στον Μάικλ Τζόρνταν, έναν άνθρωπο που γεννήθηκε για να παίζει μπάσκετ. Η λαχτάρα του για τη νίκη ήταν πάντα φανερή στο πρόσωπό του: ατσάλινο βλέμμα, η γλώσσα έξω. Έγλειφε τα χείλη του λίγο πριν κατατροπώσει τον αντίπαλο στο γήπεδο. Όταν ανατρέχεις στην παιδική του ηλικία και στα πρώτα χρόνια του στο μπάσκετ, βλέπεις από πού πηγάζει το πάθος του να ηγείται και η τεράστια επιθυμία του να ξεπεράσει τους άλλους.

ΑΝΑΠΤΥΞΕ ΜΙΑ ΥΓΙΗ ΑΝΤΙΠΑΛΟΤΗΤΑ

Ο Μάικλ γεννήθηκε στο Μπρούκλιν, στη Νέα Υόρκη, αναμφισβήτητα στη Μέκκα του μπάσκετ, στις 17 Φεβρουαρίου 1963. Ο νεαρός Τζόρνταν δεν είχε αρκετό χρόνο για να προσαρμοστεί στο ταπεινό περιβάλλον του ή να εντυφλήσει στην μπασκετική κουλτούρα της πόλης, γιατί, στην ηλικία των δύο, η οικογένειά του είχε ήδη μετα-

κομίσει στο Γουίλμινγκτον της Βόρειας Καρολίνας σε αναζήτηση μιας νέας ζωής. Ο πατέρας του, Τζέιμς, και η μητέρα του, Ντελόρις, θεωρούσαν τους δρόμους του Μπρούκλιν πολύ επικίνδυνους για την οικογένειά τους. Αναζητούσαν ένα ασφαλέστερο περιβάλλον για τα παιδιά τους.

Ο Μάικλ ήταν το τέταρτο από τα πέντε παιδιά της οικογένειας. Είχε δύο μεγαλύ-

τερους αδελφούς (τον Τζέιμς τζούνιερ και τον Λάρι), μια μεγαλύτερη αδελφή (την Ντελόρις) και μια μικρότερη αδελφή (τη Ρόσλιν). Ο αδελφός του ο Λάρι, μεγαλύτερος του μόλις κατά 11 μήνες, επηρέασε σημαντικά τη ζωή του – και το παιχνίδι του. Ο Μάικλ οφείλει στον αδελφό του το γεγονός ότι εμποτίστηκε με τη νοοτροπία του νικητή από πολύ νεαρή ηλικία:

«Όταν συγκρούεσαι με έναν άνθρωπο που αγαπάς πορτί, αυτό πυροδοτεί ορλόκληρο το μέσα σου. Πάντα ένιωθα ότι ανταγωνιζόμουν τον Λάρι για την προσοχή του πατέρα μου... Κι έτσι μεγάλωνε η αποφασιστικότητα μου να γίνω εξίσου καλός αν όχι καλύτερος από τον αδελφό μου».

Ο μεγαλύτερος αδελφός του Μάικλ δεν κατάφερε ποτέ να μπει στο NBA, αλλά είχε ταλέντο και θέληση, που τα μετέδωσε στον μικρό του αδελφό. Ο Λάρι έχει ύψος 1,72, είναι πολύ πιο κοντός από τον αδελφό του, αλλά το άλμα του έφτανε τα 112 εκατοστά – σχεδόν τόσο ψηλά όσο και του διάσημου αδελφού του στο απόγειο της καριέρας του. Ο Λάρι ενθάρρυνε τον αδελφό του και ήξερε από νωρίς ότι ο Μάικλ ήταν προορισμένος να γίνει κάτι ξεχωριστό. «Το επίπεδο παιχνιδιού του ήταν πολύ υψηλότερο από των υπολοίπων», έλε-

γε ο Λάρι. «Ο κόσμος με ρωτάει συνεχώς αν με ενοχλούσε, αλλά ειλικρινά μπορώ να πω καθόλου, γιατί είχα την ευκαιρία να τον δω να εξελίσσεται. Ήξερα πόσο σκληρά δούλευε».

ΧΑΛΙΝΑΓΩΓΗΣΕ ΤΟΝ ΕΚΝΕΥΡΙΣΜΟ ΣΟΥ

Ο Μάικλ ήταν ένα μάλλον επιθετικό παιδί και στο γυμνάσιο αυτή η συμπεριφορά του κόστισε αποβολές. Η μαμά του Μάικλ, Ντελόρις, επαγρυπνούσε για να κρατάει τον γιο της μακριά από φασαρίες. Προσπαθούσε σκληρά να τον επαναφέρει στην τάξη. Μέχρι να πάει στο λύκειο οι βαθμοί του είχαν βελτιωθεί σημαντικά. Ήταν πάντα καλός στα αθλήματα – άριστος στο μπάσκετ, στο ποδόσφαιρο και στο μπίτζμπολ–, αλλά, όταν πήγε στο λύκειο, ονειρευόταν να μπει στη σχολική ομάδα μπάσκετ. Και όταν ο Μάικλ επικεντρωνόταν σε κάτι, ακόμα και σε τόσο νεαρή ηλικία, τίποτε δεν μπορούσε να τον σταματήσει.

Ο Μάικλ ξεχώρισε στο μπίτζμπολ εξ αρχής. Ήταν καταπληκτικός μέσος και πίστερ που αγωνιζόταν για το Λύκειο Λάνεϊ και έριχνε 45 συνεχόμενες βολές χωρίς να επιτρέψει στην αντίπαλη ομάδα να σκοράρει. Στο μπάσκετ δεν είχε τόσο μεγάλη αυτοπεποίθηση. Κι αυτό

**«ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ
Ο ΝΙΚΗΤΗΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΩΣ
ΕΝΑΣ
ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ
ΠΟΥ ΔΕΝ
ΤΑ ΠΑΡΑΤΗΣΕ
ΠΟΤΕ».**

Η ΕΛΞΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ

Μια μέρα ο Μάικλ και τα αδέρφια του αποφάσισαν ότι θα είχε πλάκα να χορέψουν στη λάσπη σ' ένα χοιροστάσιο και να βγάζουν ήχους σαν γουρούνια. Ένα γουρούνι εκνευρίστηκε και κυνήγησε τον Μάικ (όπως τον φώναζαν μικρό) προς έναν ηλεκτρικό φράχτη. Καθώς προσπάθησε να πηδήσει τον φράχτη, πιάστηκε το πόδι του και έπεσε, και το ηλεκτρικό ρεύμα διαπέρασε το σώμα του, καίγοντας το στήθος του.

Θα πίστευε κανείς ότι ο Μάικ θα είχε μάθει τους κινδύνους της αγροτικής ζωής, αλλά όχι. Κάποια στιγμή αποφάσισε να δοκιμάσει να κόψει ξύλα. Δυστυχώς δεν υπολόγισε σωστά πού θα προσγειωνόταν το τσεκούρι και τραυματίστηκε στο μεγάλο δάχτυλο του ποδιού του, με αποτέλεσμα να τρέξει στους γονείς του κλαίγοντας. Σήμερα του λείπουν δυόμισι εκατοστά από το μεγάλο δάχτυλό του.

είχε να κάνει εν μέρει με το ύψος του. Τη δεύτερη χρονιά του στο λύκειο, οι μεγαλύτεροι, πιο έμπειροι παίκτες αποκαλούσαν τον Μάικλ «Φιστίκι» και «Καρυδιά». Την ανεχόταν την προσβολή, αλλά ήταν αποφασισμένος να εξελίξει τις ικανότητές του για να τους κάνει να το πληρώσουν.

Ως δευτεροετής στα δοκιμαστικά για τη σχολική ομάδα, είχε ύψος κάτω από 1,83 και δεν μπορούσε να καρφώσει. Κι αυτό ήταν πρόβλημα. Ο Μάικλ ήξερε ότι έπρεπε να δυναμώσει προκειμένου να κυριαρχήσει στο μπάσκετ. Ο πατέρας του

προσπαθούσε να τον παρηγορήσει: «Το έχεις στην καρδιά σου», έλεγε. «Το ύψος είναι μέσα σου. Μπορείς να είσαι όσο ψηλός θέλεις στη σκέψη σου».

Όταν ο Μάικλ έκανε τελικά το δοκιμαστικό του στην ομάδα το 1978, δεν τα πήγε καλά. Δεν μπήκε στην ομάδα του σχολείου και ένιωσε ότι ο προπονητής του στο λύκειο τον περιφρονούσε. Μπήκε σε μια λίστα με παίκτες για τη δεύτερη ομάδα. Έκλαψε στο δωμάτιό του όταν είδε τη λίστα. Ένιωσε ακόμα χειρότερα όταν ένας από τους πιο στενούς φίλους του, ο Λιρόι Σμιθ, που ήταν δευτεροετής και κοντά στα

**«ΓΙΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙΣ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙΣ.
ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ
ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΟΣ,
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΚΑΤΙ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΟ.
ΓΙΑ ΝΑ ΕΥΤΥΧΗΣΕΙΣ,
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΝΙΩΣΕΙ
ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ».**

δύο μέτρα, μπήκε στη σχολική ομάδα, κι έτσι ήξερε ότι ήταν δυνατό. Θεώρησε λοιπόν ότι ο ίδιος δεν ήταν αρκετά καλός. Και τότε το είδε ως προσωπική πρόκληση.

«Όταν κόπηκα από την ομάδα του σχολείου ως δευτεροετής στο λύκειο, έμαθα κάτι», είπε ο Μάικλ. «Ήξερα ότι δεν ήθελα ποτέ ξανά να νιώσω τόσο άσχημα. Δεν ήθελα να έχω ποτέ ξανά αυτή τη γέυση στο στόμα μου, αυτό το κενό στο στομάχι μου».

Σύμφωνα με τον προπονητή του, στην πραγματικότητα οι δευτεροετείς σπάνια μπαίνουν στην ομάδα του σχολείου. Επιπλέον, ο Μάικλ Τζόρνταν ήταν μόνο 1,78 τότε, κι αυτό ήταν ένα επιπλέον μειονέκτημα. Ο Μάικλ άφησε να περάσει λίγος καιρός για να ηρεμήσει και στη συνέχεια εκμεταλλεύτηκε αυτό το επεισόδιο ως καύσιμο για την εκτόξευση της καριέρας του. Ανέφερε το επεισόδιο της απόρριψής του από την ομάδα του σχολείου σχεδόν τριάντα χρόνια αργότερα, στον λόγο του στο Hall of Fame:

«Όταν μπήκε εκείνος στην ομάδα και όχι εγώ, ήθελα να αποδείξω όχι μόνο στον Λιρόι Σμιθ, όχι μόνο στον εαυτό μου, αλλά και στον προπονητή που επέλεξε τον

Λιρόι, ήθελα να βεβαιωθώ ότι όλοι θα το καταλάβαιναν – έκανες λάθος, φίλε».

Ο καθηγητής του θυμήθηκε την άγρια αποφασιστικότητα του Μάικλ: «Δεν ήθελε να χάνει ποτέ πουθενά», είπε ο Ρούμπι Σμιθ, καθηγητής φυσικής αγωγής στο Λάνεϊ. «Ήταν έμφυτο. Συνήθως πηγαίνω στο σχολείο μεταξύ 7:00 και 7:30. Ο Μάικλ έφτανε πριν από μένα. Κάθε φορά που έμπαινα και άνοιγα τις πόρτες, τον άκουγα να παίζει μπάσκετ. Φθινόπωρο, χειμώνα, καλοκαίρι. Τα περισσότερα πρωινά έπρεπε να τον βγάζω με το ζόρι από το γυμναστήριο».

Ο Μάικλ πήρε σχεδόν δέκα πόντους την τρίτη χρονιά του στο λύκειο, μπήκε βασικός στην ομάδα του σχολείου και δεν κοίταξε ποτέ ξανά πίσω. Κι έτσι, η εργασιακή κουλτούρα του πήρε διαστάσεις θρύλου. Προπονούσαν συνεχώς και γρήγορα έγινε το νούμερο ένα στην ομάδα μπάσκετ του Λυκείου Λάνεϊ, σημειώνοντας κατά μέσο όρο 20 πόντους ανά παιχνίδι. Ήταν σίγουρος πλέον για τον εαυτό του, όχι ντροπαλός.

Η εμπειρία της απόρριψης έμεινε χαραγμένη στη μνήμη του Μάικλ για το υπόλοιπο της καριέρας του. «Κάθε φορά που έκανα προπόνηση και κουραζόμουν και

σκεφτόμουν να σταματήσω, έκλεινα τα μάτια μου και έβλεπα τη λίστα στα αποδυτήρια με τους επιλεγέντες για την ομάδα του σχολείου χωρίς το όνομά μου», εξηγούσε. «Αυτό μου έδινε συνήθως κουράγιο να προχωρήσω». Ο Μάικλ ήταν ικανός να παίρνει κάτι αρνητικό και να το κάνει θετικό, ακόμα και να χρησιμοποιεί αποτυχίες ή στραβοπατήματα για να κινητοποιείται και να εξωθείται να κάνει σπουδαία πράγματα.

ΠΟΤΕ ΜΗΝ ΕΙΣΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ

Ο Μάικλ δεν επέτρεπε ποτέ στον εαυτό του να επαναπαύεται στα επιτεύγματά του. Αν έβαζε 20 πόντους, σκεφτόταν ότι θα έπρεπε να έχει βάλει 30. Αν έβαζε 30, θα έπρεπε να είναι 40. Αν έβαζε το νικητήριο καλάθι, θα υπερανέλυε μια κακή

πάσα που είχε κάνει αντί να πανηγυρίζει απλώς για το καλάθι.

Στον τελευταίο χρόνο του στο λύκειο, ο Μάικλ πέτυχε ένα απίστευτο τριπλ νταμπλ, με διψήφιους αριθμούς σε πόντους, ασίστ και ριμπάουντ.

Ο Μάικλ επιλέχτηκε να παίξει στη διοργάνωση McDonald's All American Games, μια φοβερή τιμή για κάθε μαθητή λυκείου, όπου και σημείωσε 30 πόντους και κατέκτησε το τρόπαιο του MVP. Έτσι, βρέθηκε στις λίστες όλων για μια θέση στο πάνθεον της δόξας. Παρόλο που του άρεσε πολύ το μπείζμπολ και ήταν καλός σ' αυτό, ήταν προορισμένος για το μπάσκετ. Πήρε το ταλέντο του λοιπόν και πήγε στο Πανεπιστήμιο Νορθ Καρολίνα, στο Τσάπελ Χιλ.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ

- **ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ.**
- **Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΠΡΟΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ.**
- **Η ΣΚΛΗΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΑΠΟΔΙΔΕΙ.**
- **ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΩΣ ΚΙΝΗΤΡΟ.**
- **ΜΗ ΣΥΜΒΙΒΑΖΕΣΑΙ ΠΟΤΕ ΜΕ ΤΑ ΛΙΓΟΤΕΡΑ.**

**«ΑΝ ΜΕ ΩΘΗΣΕΙΣ
ΣΕ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΘΕΩΡΕΙΣ
ΑΔΥΝΑΜΙΑ, ΤΟΤΕ
ΘΑ ΜΕΤΑΤΡΕΨΩ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ
ΥΠΟΤΙΘΕΜΕΝΗ
ΑΔΥΝΑΜΙΑ
ΣΕ ΔΥΝΑΜΗ».**

ΓΙΝΕ ΗΓΕΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ο νεαρός Μάικλ Τζόρνταν βρέθηκε ενώπιον της πρόκλησης να γίνει ηγέτης αμέσως μετά το λύκειο. Μπορεί να φαίνεται ότι ήταν ανέκαθεν ηγέτης, αλλά, όταν ο Μάικλ ήταν απλώς ένα κοκαλιάρικο παιδί από το Γουίλμινγκτον της Βόρειας Καρολίνας, ήταν γνωστός περισσότερο για τα εντυπωσιακά καρφώματά του και τις εναέριες επιθέσεις του στη ρακέτα παρά για τον ηγετικό ρόλο του σε μια ομάδα μπάσκετ.

Όταν έφτασε στο Τσάπελ Χιλ για να παίξει στο Πανεπιστήμιο Νορθ Καρολίνα, ήταν ο λιγότερο σημαντικός παίκτης ως πρωτοετής. Ταλαντούχος; Ναι. Αλλά η λογική έλεγε ότι έπρεπε να βρει τη θέση του και να αποφύγει να μπει στο μάτι κυριώσεων παλιών παικτών. Σπάνια ο προπονητής του, Ντιν Σμιθ, χρησιμοποιούσε πρωτοετείς. Για να βρει τη θέση του στο κολεγιακό μπάσκετ και να γίνει ο καινούργιος πολύτιμος παίκτης της ομάδας,

ο Μάικλ έπρεπε να δώσει μια πρωτόγνωρη μάχη.

Ο Μάικλ απολάμβανε τις προκλήσεις και λάτρευε να αποδεικνύει ότι οι άλλοι έκαναν λάθος, κι έτσι πιάστηκε θέτοντας φιλόδοξους στόχους στις αρχές της κολεγιακής του καριέρας. Το Νορθ Καρολίνα ήταν γεμάτο ταλαντούχτους παίκτες, συμπεριλαμβανομένου του Τζέιμς Γουόρθι, που θα έβλεπε στο μέλλον το όνομά του

«ΗΜΟΥΝ ΝΕΟΣ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΝΑ ΑΓΧΩΘΩ».

στο Hall of Fame. Αντί να υποκύψει στον Γουόρθι ωστόσο, ο Μάικλ το είδε ως πρόκληση που θα λειτουργούσε ως καύσιμο για την καριέρα του ως πρωτοετούς. Είπε στον εαυτό του ότι μέχρι το τέλος της χρονιάς θα είχε γίνει ο καλύτερος παίκτης της ομάδας.

«Ήθελε να μάθει και να εξελιχθεί γρήγορα», είπε ο Γουόρθι για τον πρωτοετή Μάικλ. «Από μήνα σε μήνα, από παιχνίδι σε παιχνίδι, απορροφούσε πληροφορίες. Από τη στιγμή που έκανε κάτι κτήμα του και το πρόσθετε στο ακατέργαστο ταλέντο που ήδη είχε, το θέαμα ήταν εκρηκτικό».

ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙΣ ΗΓΕΤΗΣ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙΣ ΕΝΑΝ ΗΓΕΤΗ

Ο Μάικλ σεβόταν τον προπονητή του, Ντιν Σμιθ. Άκουγε και μάθαινε υπό την

καθοδήγησή του. Από πολύ νεαρή ηλικία, ο Μάικλ ήξερε ότι ήταν ταλαντούχος αλλά έπρεπε να εξασκηθεί στην ομαδική δουλειά, στην πειθαρχία και στις βασικές αρχές του παιχνιδιού. Ο κόουτς Σμιθ ήταν αυστηρός μεν αλλά με τεράστια καρδιά. Ήξερε πότε να αγκαλιάσει έναν παίκτη και πότε να μαλώσει κάποιον για το καλό του.

Στον Μάικλ άρεσε η πίεση του Σμιθ, η εστίαση του οποίου στην πειθαρχία ακουγόταν σαν μουσική στα αυτιά του Μάικλ. Σε μια δημοσιευμένη επιστολή του το 1983, ο κόουτς Σμιθ απευθύνθηκε στον νεαρό παίκτη προτείνοντάς του οκτώ τρόπους για να βελτιώσει το παιχνίδι του. Έγραψε ότι, αν ο Μάικλ εξέλιξε αυτές τις δεξιότητες, θα γινόταν καλύτερος παίκτης και (το σημαντικότερο) θα βοηθούσε την ομάδα του να καταφέρει σπουδαία πράγματα.

ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ

Ο Μάικλ Τζόρνταν είχε ένα εφεδρικό πλάνο σε περίπτωση που δεν πήγαινε καλά η μπασκετική του καριέρα. Ήθελε να γίνει μετεωρολόγος για να εξελίξει το ενδιαφέρον του για τον καιρό και τη γεωγραφία, πράγμα που εξηγεί γιατί οι βασικές σπουδές του ήταν στην πολιτισμική γεωγραφία.

Όσο καλός κι αν ήταν ο Μάικλ σε ατομικό επίπεδο, έπρεπε να μάθει να είναι μέλος μιας ομάδας που θα έφερνε νίκες. Ο Ντιν Σμιθ ήταν ο μοναδικός που μπορούσε να βάζει όρια στο εκρηκτικό παιχνίδι του Μάικλ. Τον κρατούσε κάτω από τον μέσο όρο των 20 πόντων ανά παιχνίδι (ορόσημο για κάθε μεγάλο σκόρερ) και τις τρεις σεζόν του στην κολεγιακή του καριέρα, διασφαλίζοντας ότι το «εγώ» έμενε έξω από την «ομάδα». Χρειαζόταν ένας ισχυρός προπονητής σαν τον Σμιθ για να βοηθήσει τον Μάικλ να μάθει ότι η επιτυχία της ομάδας έχει μεγαλύτερη αξία από τη δική του.

Η ΣΩΣΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η επιρροή του κόουτς Σμιθ επεκτάθηκε και πέρα από το γήπεδο του μπάσκετ. Αποτέλεσε παράδειγμα καλού ανθρώπου. Ο κόουτς Σμιθ είχε επιδείξει μεγάλο θάρρος το 1967 παίρνοντας θέση ενάντια στις φυλετικές διακρίσεις. Πήρε στην

ομάδα και έδωσε υποτροφία στον πρώτο Αφροαμερικανό παίκτη του Νορθ Καρολάινα, τον Τσάρλι Σκοτ, που συμμετείχε στον πρώτο του αγώνα στις 2 Δεκεμβρίου 1967. Γεγονός που συγκίνησε τον Μάικλ δεκαπέντε χρόνια αργότερα, όταν ήρθε να παίξει για τον Σμιθ.

Είδε στον κόουτς Σμιθ τον άνθρωπο που ήταν και κατάλαβε πως οι ομάδες που καθοδηγούσε γίνονταν καλύτερες χάρη στο σύνολο των μονάδων τους. Ο Μάικλ δήλωσε λίγο μετά τον θάνατο του Ντιν Σμιθ το 2015:

«Ήταν περισσότερα από ένας προπονητής – ήταν ο μέντοράς μου, ο δάσκαλός μου, ο δεύτερος πατέρας μου. Ο κόουτς ήταν πάντα εκεί κάθε φορά που τον χρειαζόμουν, και τον αγαπούσα γι' αυτό. Μαθαίνοντάς μου μπάσκετ, μου έμαθε τη ζωή».

ΟΤΑΝ ΔΟΥΛΕΥΕΙΣ ΣΚΛΗΡΑ ΑΝΤΑΜΕΙΒΕΣΑΙ

Η εργασιακή νοοτροπία του Μάικλ δε συγκρινόταν με τίποτε και δεν έφθινε ποτέ. Ήταν σκληρός με τους ανθρώπους αλλά ποτέ πιο σκληρός απ' ό,τι με τον εαυτό του. Η προσοχή του στη λεπτομέρεια ήταν αυτό που τον διέκρινε από άλλους «σκληρά εργαζόμενους» παίκτες. Ήταν γνωστό ότι πίεζε τους εξαντλημένους ύστερα από δυόμισι ώρες προπόνηση συμπαίκτες του στο παρκέ να παίξουν ένας εναντίον ενός. Προσπαθούσε πάντα να γίνεται καλύτερος και η στάση του αυτή λειτουργούσε ως παράδειγμα για τους άλλους. Δεν έκλεβε ποτέ στο παιχνίδι, ούτε χαράμιζε τα ταλέντα του.

ΜΙΑ ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Καθώς εξελισσόταν η επαγγελματική του καριέρα, οι προπονήσεις του Μάικλ εξακολουθούσαν να αντικατοπτρίζουν το εργασιακό ήθος του. Ο επί μακρόν γυμναστής του, Τιμ Γκρόουβερ, τόνιζε πό-

σο προσπλωμένος ήταν ο Μάικλ στην προπόνησή του, κάτι που ήταν περισσότερο από εμφανές όταν γύριζε την ταινία *Space Jam*.

Ο Γκρόουβερ περιέγραψε τη ρουτίνα του Μάικλ στη διάρκεια των γυρισμάτων ως εξής: «Μια συνηθισμένη μέρα περιλάμβανε γύρω στα 40 λεπτά προπόνησης με διατάσεις, τρέξιμο και πολλές μπασκετικές ασκήσεις. Στη συνέχεια πήγαινε στο γύρισμα. Την ώρα του μεσημεριανού προπονούνταν με βάρη για περίπου μιάμιση ώρα. Ξανά γύρισμα από τις 3 μ.μ. μέχρι τις 7 μ.μ. Από τις 7:30 μ.μ. μέχρι τις 10 μ.μ. περίπου έπαιζε μπάσκετ».

Στον Μάικλ άρεσε πολύ ο ανταγωνισμός, ειδικά στην προπόνηση. Δεν του ταίριαζε να κάνει τα πράγματα με συμβατικό τρόπο. Όσο έπαιζε στους Σικάγο Μπουλς, είχε διασφαλίσει ότι η προπόνηση προηγούνταν. Εγκαινίασε μια πολύ πρωινή προπόνηση που ονομαζόταν Breakfast Club (Κλαμπ του Πρωινού).

**«ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ “ΕΓΩ” ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ,
ΜΟΝΟ Η ΝΙΚΗ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ».**

**«ΟΛΗ ΜΟΥ Η ΖΩΗ
ΗΤΑΝ
ΕΠΙΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ
ΣΤΟ ΝΑ ΓΙΝΩ
Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ
ΠΑΙΚΤΗΣ ΠΟΥ
ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑ».**

«Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΕΚΑΝΕ ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΩ ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΟΡΑ».

«Ήταν σαν να συγκεντρωνόμασταν κάθε πρωί με στόχο να προετοιμάσουμε τους παίκτες, να ξεκινήσουν από το ίδιο σημείο», είπε ο Γκρόουβερ. «Ξέρετε, πολλοί αρχίζουν να σκέφτονται το παιχνίδι με το που μπαίνουν στο γήπεδο. Με το Breakfast Club, δουλεύαμε στις 5 π.μ., στις 6 π.μ., στις 7 π.μ. – και τότε άρχιζε η προετοιμασία μας».

ΑΝΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ

Στο τέλος της πρώτης του χρονιάς στο Νορθ Καρολάινα, ο Μάικλ είχε ωριμάσει σαν το καλό κρασί. Η ωριμότητά του υπερέβαινε την ηλικία του. Ήταν πρώτος σκόρερ και έπαιζε καθοριστικό ρόλο στην ομάδα, επίτευγμα χωρίς προηγούμενο για πρωτοετή παίκτη. Οδήγησε το Νορθ Καρολάινα Ταρ Χιλς στην κατάκτηση του NCAA το 1982. Το Ταρ Χιλς ήταν πίσω στο σκορ με 62-61 32 δευτερόλεπτα πριν από το τέλος του αγώνα που έκρινε τον τίτλο.

Παρόλο που ο Μάικλ ήταν πρωτοετής, επιλέχθηκε να κάνει το τελευταίο σουτ σε μια ομάδα με έμπειρους και ταλαντούχους ηγέτες, όπως ο Τζέιμς Γουόρθι, ο Σαμ Πέρκινς και ο Ματ Ντόχερτι. Ο Μάικλ πήρε την μπάλα από πάσα και έκανε τζαμπ σουτ, σκοράροντας 17 δευτερόλεπτα πριν από το τέλος του αγώνα και σφραγίζοντας τη μοίρα του Νορθ Καρολάινα.

Εκείνη τη νικητήρια στιγμή γεννήθηκε ο Air Jordan:

«Ήταν μοιραίο. Από τη στιγμή που έκανα εκείνο το σουτ. Όλα μπήκαν στη θέση τους. Αν δεν είχε μπει εκείνο το σουτ, δε νομίζω ότι θα ήμουν εδώ που είμαι σήμερα».

Ο Μάικλ έπαιξε δύο ακόμα χρόνια στο Νορθ Καρολάινα πριν μπει στα ντραφτ του NBA το 1984. Το παιχνίδι του είχε

**«ΑΝ ΒΡΕΘΕΙΣ ΜΠΡΟΣΤΑ
ΣΕ ΤΟΙΧΟ, ΜΗ ΓΥΡΙΣΕΙΣ
ΠΙΣΩ ΚΑΙ ΜΗΝ
ΤΑ ΠΑΡΑΤΗΣΕΙΣ.
ΣΚΕΨΟΥ ΠΩΣ ΝΑ
ΤΟΝ ΣΚΑΡΦΑΛΩΣΕΙΣ,
ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙΣ ΑΠΟ
ΜΕΣΑ ΤΟΥ Ή ΝΑ
ΤΟΝ ΠΑΡΑΚΑΜΨΕΙΣ».**

βελτιωθεί τόσο που πολλοί πίστευαν ότι θα επιλεγόταν νούμερο 1 στα ντραφτ, πράγμα που αποτελούσε τιμή για οποιονδήποτε παίκτη. Το ότι επιλέχθηκε τρίτος προκάλεσε έκπληξη σε όσους γνώριζαν τη δυναμική του. Ο Μάικλ χρησιμοποίησε αυτή τη θεωρούμενη προσβολή, το να επιλεγεί δηλαδή πίσω από τον Σαμ Μπάουι, έναν λιγότερο σημαντικό παίκτη, που επιλέχθηκε δεύτερος, ως κίνητρο για να αποδείξει ότι είχαν κάνει λάθος. Αυτό αποτελούσε μια σταθερά στη ζωή του, να παίρνει δηλαδή κάτι αρνητικό και να το μετατρέπει σε κάτι θετικό.

Όταν έφτασε στο Σικάγο για την πρώτη του χρονιά με τους Μπουλς, έπρεπε να αποδείξει ξανά από την αρχή ποιος ήταν. Οι καινούργιοι δεν αντιμετωπίζονταν καλά, ανεξαρτήτως των τυμπανοκρουσιών με τις οποίες κατέφταναν. Κι όμως, ο Μάικλ δεν παρέκκλινε ποτέ από αυτό που ήταν στην ουσία. Δούλευε πιο σκληρά και πίεζε τον εαυτό του περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο – και τελικά έγινα νγέτης. Ήταν ατρόμητος:

«Όποιος κι αν είναι ο ηγέτης της ομάδας... θα τον κυνηγήσω. Και δε θα το κάνω με τη φωνή μου. Γιατί δεν είχα φωνή. Δεν είχα σιάτους. Έπρεπε να το κάνω με τον τρόπο που έπαιζα».

ΠΑΙΡΝΟΝΤΑΣ ΡΙΜΠΑΟΥΝΤ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΑΠΟΔΙΞ

Καθώς το παιχνίδι και η παρουσία του Μάικλ Τζόρνταν εξελίσσονταν, αυξανόταν και η πικρία από άλλους, πιο καταξιωμένους παίκτες. Η αποφασιστικότητά του ήταν υπαρκτή, το ίδιο και η εσωτερική του δύναμη και αυτοπεποίθηση. Αλλά δε δίσταζε ποτέ.

Στο All-Star Game την πρώτη του χρονιά, κάποιοι παίκτες λέγεται ότι αποφάσισαν να αφήσουν εκτός τον Μάικλ. Το αποτέλεσμα ήταν ότι πήρε ελάχιστες φορές την μπάλα και δεν έπαιξε καλά. Τελικά έβαλε μόνο επτά πόντους. Αλλά ο Μάικλ δεν το άφησε έτσι αυτό.

Στον αγώνα μετά το All-Star Game, κατάφερε να βάλει 49 πόντους, να πάρει 15 ριμπάουντ, να δώσει 5 ασίστ και να κάνει 4 κλεψίματα. Είχε πάντα μια απάντηση για τους επικριτές του.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Η πρώτη σεζόν του Μάικλ στο NBA ήταν τόσο πετυχημένη που βγήκε Rookie της Χρονιάς. Τα στατιστικά του ήταν τόσο καλά που έμοιαζαν με στατιστικά από βιντεοπαιχνίδι. Φυσικά, ο καθένας θα ήταν ενθουσιασμένος και ικανοποιημένος με τέτοια χρονιά, αλλά όχι ο Μάικλ. Ήξερε

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ⚡ Ο Μάικλ Τζόρνταν είχε μέσο όρο 28,2 πόντους, 6,5 ριμπάουντ, 5,9 ασίστ και 2,4 κλεψίματα σε 82 παιχνίδια τον πρώτο του χρόνο στους Σικάγο Μπουλς.

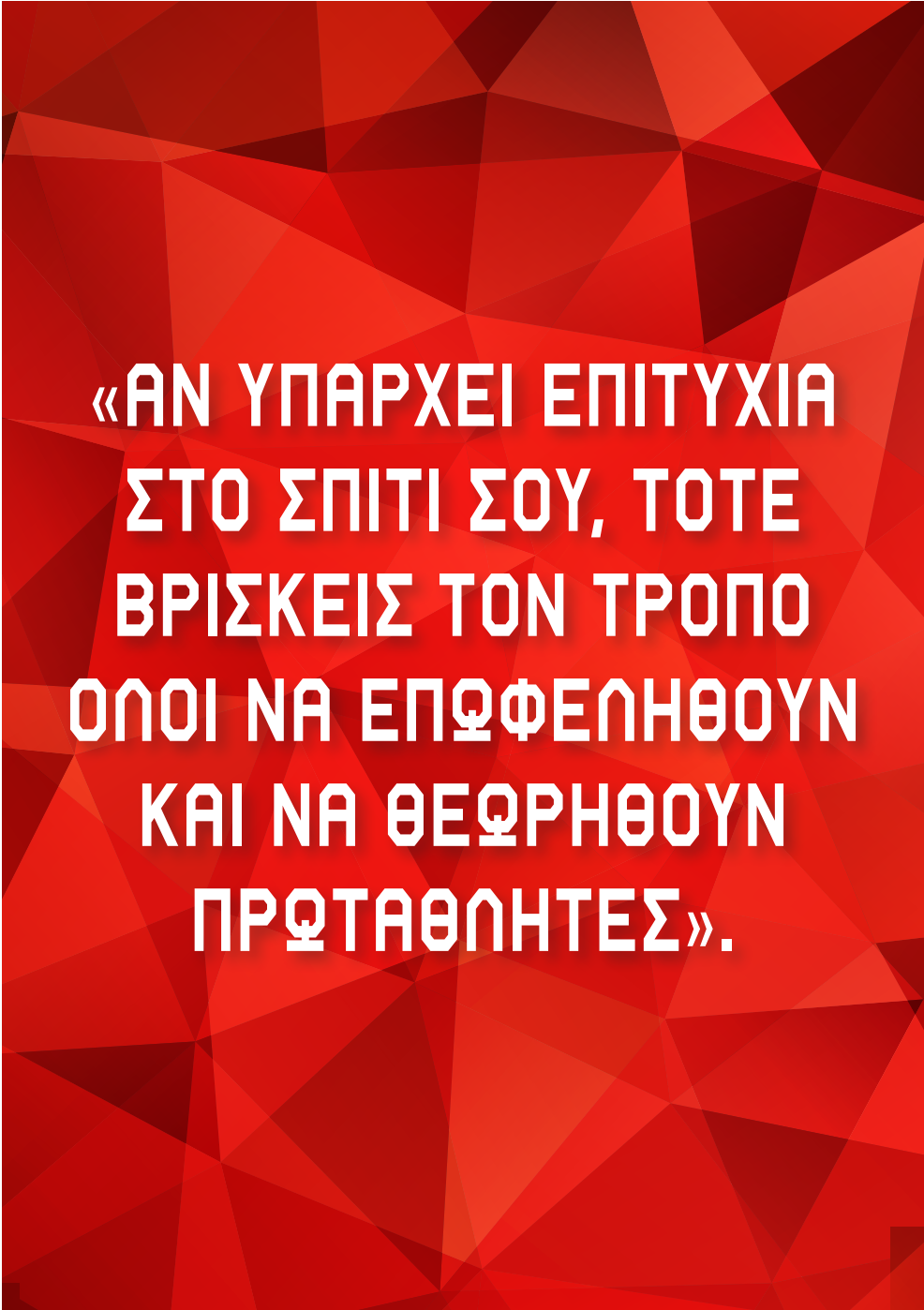
ότι η νίκη ήταν το μόνο πράγμα που είχε σημασία και οι Μπουλς δεν κέρδιζαν όσο θα έπρεπε.

Στην πρώτη σεζόν του Μάικλ στους Μπουλς, η ομάδα είχε περισσότερες ήτ-

τες παρά νίκες και βγήκε εκτός πλέι οφ από τον πρώτο γύρο. Ο Μάικλ ένιωσε τον πόνο της ήττας και αποφάσισε να μάθει από αυτό. Διότι, όπως ήξερε ήδη εκ πείρας, «τα καλύτερα προέρχονται από τα χειρότερα».

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ

- ❶ **ΜΗ ΣΥΜΒΙΒΑΣΕΣΑΙ ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΚΑΛΟΣ. ΒΑΛΕ ΣΤΟΧΟ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΣ.**
- ❷ **ΜΙΜΗΣΟΥ ΕΝΑΝ ΗΓΕΤΗ ΠΟΥ ΣΕ ΕΜΠΝΕΕΙ.**
- ❸ **ΜΗΝ ΑΦΗΝΕΙΣ ΠΟΤΕ ΤΟΝ ΕΓΩΙΣΜΟ ΣΟΥ ΝΑ ΜΠΕΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΣΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ.**
- ❹ **ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ ΤΗ ΣΚΛΗΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ.**
- ❺ **ΔΩΣΕ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ.**

**«ΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΟΥ, ΤΟΤΕ
ΒΡΙΣΚΕΙΣ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ
ΟΛΟΙ ΝΑ ΕΠΩΦΕΛΗΘΟΥΝ
ΚΑΙ ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΟΥΝ
ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΕΣ».**

Ο ΜΑΪΚΛ ΤΖΟΡΝΤΑΝ ΑΨΗΦΗΣΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ, ξεπέρασε τις προσδοκίες του κόσμου και υπερέβη τα ηλικιακά όρια, κατακτώντας τη δόξα ως ο σπουδαιότερος μπασκετμπολίστας όλων των εποχών. Αναμφισβήτητο το ταλέντο του ήταν συγκλονιστικό –τα ιπτάμενα καρφώματά του και τα ρεκόρ των 60 πόντων έχουν εμπνεύσει ολόκληρες γενιές–, αλλά οι άγνωστες δυνάμεις πίσω από τις επιτυχίες του είναι αυτές που όλοι θα θέλαμε να έχουμε. Ο Μάικλ Τζόρνταν πέτυχε βασιζόμενος στην πειθαρχία και τη σκληρή δουλειά και βρίσκοντας τον τρόπο να διοχετεύσει τη θέληση και την ανταγωνιστικότητά του στο άθλημα που αγαπούσε.

ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ

- **ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΜΑΪΚΛ ΤΖΟΡΝΤΑΝ, ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ.**
- **ΜΙΑ ΕΝΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΤΖΟΡΝΤΑΝ ΣΤΟ ΜΠΑΣΚΕΤ, ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΙΟ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ.**
- **ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΠΟΥ ΑΠΟΤΥΠΩΝΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΪΚΛ ΤΖΟΡΝΤΑΝ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΓΗΠΕΔΟ.**
- **ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΣΕ ΕΜΠΝΕΥΣΟΥΝ ΝΑ ΧΑΡΑΞΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΟΧΗ.**

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧΗΣΗΣ: 27705